

Behálóztunk!
2007. július 31-ig
három éves a Spanyolnátha

európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa európa kulturális fohaldosa 2007 nyár

SZEKSZÁRD

Gacsályi József

🖨️ ✉️ A+ A-

A PAD » A PAD

SZEKSZÁRDI(T)TÁL(L) » KOMJÁTHY MÁTÉ

INNEN-IDE » DICSŐ ZSOLT » DRESCHER J. ATTILA » ERDÉLYI Z. JÁNOS » GACSÁLYI JÓZSEF » GULYA ISTVÁN » JANKOVICS ZOLTÁN » KIS PÁL ISTVÁN » TÖTTÖS GÁBOR

KÉPZŐ » ADORJÁNI ENDRE » BAKY PÉTER » FUSZ GYÖRGY » KOVÁCS ZOLTÁN » RUPPERT JÁNOS » SZATMÁRI JUHOS LÁSZLÓ » SZEKSZÁRD ÉS TOLNA MEGYE KÉPZŐMŰVÉSZETI ÉLETE

ONNAN-IDE » DR. MÁRIÁS » FENES TIBOR » GÉCZI JÁNOS » PÉLI PÉTER » PODMANICZKY SZILÁRD » SUSANNA LAKNER

SZEKSZÁRDI KÉPESLAP » BAKA ISTVÁN » CSENGEY DÉNES » LÁZÁR ERVIN » MÉSZÖLY MIKLÓS

PÉCSI FIATAL ÍRÓK ALKOTÓI KÖRE » ÁLDOZÓ KRISZTIÁN » BALOGH ROBERT » GETTÓ FERENC » KOVÁCS ORSOLYA » LOSCHITZ FERENC » MESTER ZOLTÁN » MÉSZÁROS MÁRK » PERNECKER DÁVID » PLÓTÁR NOÉMI

DIÁKNAPOK » BÁRÁNY ZSOLT » CSÖKE DÓRA » DARAB ZSUZSA » DOBRY JUDIT » DOMJÁN VERONIKA » GASPARICS CSILLA » GÖRZSÖNY DALMA » HUSZKA LEVENTE » KOVALIK VIKTÓRIA » KRISTÓF GÁBOR » MATISZ VIRÁG » MEDVE CSABA » NAGY JUDIT » NÉMETH NINETTA » OSVÁTH TAMÁS » PÁSZTOR ZITA » SVERTSKÓ BIANKA » TAKÁCS MÁTÉ » TATÁR BALÁZS JÁNOS » A DÍJAZOTTAK » TÖRÖK-SZOFI LÁSZLÓ

SZÉPIRODALOM » ÁDÁM TAMÁS » BIRTALAN FERENC » BOLDOGH DEZSŐ » BUSKU ANITA ANDREA » FALUDI ÁDÁM » FALVAI MÁTYÁS » FÁTYOL ZOLTÁN » FAZEKAS CSABA » IJJAS TAMÁS » JUHÁSZ KATALIN » KÜRTI LÁSZLÓ » LADÁNYI-TURÓCZI CSILLA » MÁLIK ROLAND » P. PAPP ZOLTÁN » POLGÁR ERNŐ » POÓS ZOLTÁN » SIMON ADRIENN » SÜTŐ CSABA ANDRÁS » SZÁSZI ZOLTÁN » SZELES JUDIT » SZENTI ERNŐ » SZENTMÁRTONI JÁNOS » SZŐCS ATTILA » TÉTÉNYI CSABA » TOMAJI ATTILA » TURCZI ISTVÁN » FEHÉR KRISZTA » LAPIS JÓZSEF

KÉPZŐMŰVÉSZET » HENN LÁSZLÓ ANDRÁS » HORVÁTH LEVENTE » GAÁL JÓZSEF (HORVÁTH LEVENTE KÉPEI ELÉ) » ROBITZ ANIKÓ » RAPAI ÁGNES (ROBITZ ANIKÓ FOTÓI ELÉ) » SAIN MÁTYÁS » KISS JUDIT ÁGNES (SAIN MÁTYÁS BULGÁRIA-SOROZATA ELÉ)

KRITIKA/RECENZÍÓ » BALAJTHY ÁGNES (BÁN OLIVÉR KÖTETÉRŐL) » BÁN OLIVÉR (A CÉLPONT CSOPORT ANTOLÓGIÁJÁRÓL) » BOLDOGH DEZSŐ (SZEPES ERIKA KÖNYVÉRŐL) » DEÁK-TAKÁCS SZILVIA (CZÓBEL MINKÁRÓL) » GYÜRE ÁGNES (POLCZ ALAINE-BITÓ LÁSZLÓ KÖZÖS KÖNYVÉRŐL) » HORVÁTH GÁBOR MIKLÓS (GÁSPÁR FERENC KÖNYVÉRŐL) » SÜTŐ CSABA ANDRÁS (FALVAI MÁTYÁS KÖNYVÉRŐL) » SZEPES ERIKA (BIRTALAN FERENC KÖTETÉRŐL) » TATÁR BALÁZS JÁNOS (NYILAS ATTILA ÉS KILIÁN LÁSZLÓ KÖNYVÉRŐL) » FODOR TÜNDE (PETŐCZ ANDRÁS KÖNYVÉRŐL) » ZSUBORI ERVIN (TANDORI DEZSŐ KÖTETÉRŐL)

ZENE » KONTINENS » CSELENYÁK IMRE

GACSÁLYI JÓZSEF

Szekszárdon született 1944. június 30-án. Tolnán volt kisdíák, a középiskolát Szekszárdon végezte. Diplomát Szombathelyen, a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola magyar-könyvtár szakán szerzett. Jelenleg Szekszárdon, az Illyés Gyula Megyei Könyvtár irodalmi szakreferense. Eddig három verseskötete (A völgyeken át; Kövek, virágok, Angyalok alvó szárnya), egy riport- és tanulmánykönyve (Meditáció és beszélgetés) és több publikációja jelent meg irodalomtörténeti témákban. Műfordítási között szerepelnek Anne Michels, Paul Celan, Günther Deike, Gottfried Keller, Theodor Storm, Ion Mărgineanu versei. Hat – hely- és irodalomtörténeti szempontból fontos – portréfilm (Szakály Ferenc, Mészöly Miklós, Baka István, Lázár Ervin, Csengey Dénes és H. Németh István életének egyes szakaszairól, valamint Illyés Gyula szellemi hagyatékáról) elkészítésének részese.

LAPUNKBAN MÉG »

2016/4 » Szekszárd

HálóCita

„két szép nagy alma egy sárgarépa meg néhány banán”

Falcsik Mari
Spanyolnátha, 2010 tél

Hírlevél feliratkozás

iméleimre feliragomb

Keresés a Spanyolnáthában

keresett szöveg keresgomb

A(z) Adobe Flash Player érték már nem támogatott

Adózzon a kortárs művészeteknek!
Támogassa adója 1%-ával folyóiratunk kiadóját!
Adószám: 18448942-1-05
Töltse le a kész rendelkező nyilatkozatot!

1%

LETÖLT

Októberi elégia

Csörög a levél,
gesztenye kopog,
a határban lesben áll a szél,
az ég zománca megkopott.
Szikkad a faszor:
kihűlő lelkek
megannyi ittmaradt gerince;
szédülten szenved:
forgatja a bort
hasában a pince.
Ez a békebeli omlás,
ez a peremről betévedt
sápatag nap,
a mindenség
lanyhuló evezője
felveri még a fenti tavat,
s véres habot kavarr
az öszülő dombtetőre,
és a sárgásbarna lé
ereszkedik lassan
a szurdikon lefelé,
hihetném hogy még nyár van –
de rég tudom, hogy semmi igaz,
csupán az oszlás-foszlás
ilyenkor, a bitófák havában.

Kikeletli szonettek

3.
Tíed e könnyű, két tudónyi béke,
most az aranykort is megidézheted.
Így lehetsz te az évek menedéke,
engedd magadhoz ódon énedet.
Hagyd ütni-bongani az antik órát,
hívd a köasztalt, a rözseparazsat,
a pincehideget, a kopott lócat,
a zöld lugast, a részeg bogarat.
Minden körötted zsongott egykoron,
mint templom füstjében az oltalom.
Csukott szemmel is láthatod a házat,
mert mindig tudtad, hogy egy híd vezet
romoknak tűnő évszakok felett,
hisz van hazád. Csak érintsd meg a fákat!

Athén romjain

Baka István emlékének

És akkor
megmozdult a sok oszlop
a timpanon megreccsent
összekuszálódtak a frízek
alázuhantak a tető lapjai
a csillogó padlat hullámokat vetett
megrázkódott a szobor talapzata
inogni kezdett az isten
az aranysisakos örök lény
kihullott a dárda kezéből
a márványpor az eget eltakarta
és darabokra tört az időtlen idő
pedig micsoda mesék árkába készültek
lefeledni az agóra tökmagsütői
s a halárusok meg a hordószónokok
a törpe szofisták
akiknek mosolya is déloszi arany
s a szentély ringyói a szmürnai-mázás képű
papnők vagy a citerás cemende meg a
ringó csipejű lúd fuvoláslány
mit akart fölemelni az égig a sok hekatomba
milyen titkot vitt el a nagy zuhanásba a
kormos oltárkő mikor játékkocka gyanánt
megpörgette a háborgó föld
zuhannak azóta mind
s nem tudnak megállni már
csak az emlékező lassu jövőben
mint ama ithakai hősök akiknek
maszk az arcuk, pajzs a mellük
vért a lábuk a karjuk egyenes kard
s a fejük szikrás érctaréj
persze a tenger –
a tenger mindig fénylik
még akkor is amikor összecsapódnak a sziklák
nyílik a hegy s torkából
gomolyog föl a kénfüst
persze a tenger –
a tenger ez a kövekhez kiterített
ég-tükör
vigasz-korty
az egyetlen konok tanú
aki nem von vissza vallomást
pedig elszáll több ezer év is
elmond minden evezőhúzást a
hajóslegények imáit a káromlást se tagadva
s messi időkből visszalocsogja
az áldozatok vérét az ostoba osztrakont
és a boros amforákat
persze a tenger –
amelynek fővenyére
annyian leborultak
a hinárosfejű vén szigonyost várták
legyen ő vigaszuk
mert nem jöttek vissza
a messi mezőkről a dárdás vad daliák
a partrol akárhogy hívta is őket
a lónevelő szél
meg bánattal teli szemmel az asszony
igen a tenger a sóslevegőjű
mindennél örökebb
s mi repülünk zuhanunk forgunk
le a mocskot fölkaravó esztendők
szűk örvényén bárhogy húzza a
jó evezős pendíti a vig citeráslány
mondja fohászát kántás hangon a papnő
s cifráz érvet a piszkálódó kedvű szofista
zuhanunk mi is övelük
hisz elérnek minket
mert az elrobogó gyors Nap
szekerét mi sem állítjuk meg
s együtt válunk repedő sziklavá
az örök csillagatlan éjben
de addig
addig ne feledd el a tengert